

delu. Zapisnik živalskega prirastka. Koledar brejosti. Koliko časa traja pojatev pri domačih živalih. Razmerje med živo težo in težo zaklane živine. Pri zaklani živini dobimo v odstotkih k živi težji. Sejm. — Cena koledarja s poštnino vred 11 Din. — Zahtevajte koledar pri načelniku ali tajniku vaše krajevne Kmetijske zveze. — Kmetijska zveza v Mariboru.

Za Božič priporočamo mešanim zborom zbirko starejših božičnih pesmi, izdanih lansko leto pod naslovom: »Rajske strune zakonite!« Zbral in založil jih je V. Čadež, župnik v Mekinjah pri Kamniku. Vse te pesmi, ki so bile skoro docela pozabljene, so dostopne vsakemu zboru; iz njih veje oni prijetni božični duh, kot smo ga vajeni pri znanih Riharjevih in drugih starih božičnih pesmih. Partitura stane 20 Din, glasovi (moški in ženski skupaj) so po 5 Din. Naroča se v knjigarini sv. Cirila v Mariboru, v Slomškovi zadrugi v Celju in pri založniku.

DOPISI

St. Peter pri Mariboru. Občni zbor prosvetnega društva »Skala«, združen s predavanjem je dobro uspel. V novi odbor se je pritegnilo nekaj mlajših moči. — Knjige Družbe sv. Mohorja so dospela ter se dobijo v župnijski pisarni. Pridite po nje ter ob tej priliki plačajte naročnino za drugo leto! — Nedeljska številka »Slovenca« se razprodaja pri cerkvi in sicer po rani in pozni službi božji. Posamezna številka stane 2 Din. Šentpeterčani, segajte pridno po dobrem berilu!

St. Peter pri Mariboru. V Metavi je pretečeno sredo umrl nenadne smrti — smrt ga je pobrala pri delu — Kaučič Anton, star 62 let. Rajni je bil skrbni gospodar, ki si je s pridnostjo in marljivostjo pripravil obširno kmetijo. Pokopan je bil v soboto. Na njegovi sedmini se je nabralo za dijaško semenišče v Mariboru 260 Din — Mesto člana v občinskem odboru je odločil valed boleznik Knuplež Ivan iz Vodol. Imenovani je ves čas od prvih volitev po preobratu pripadal občinskemu odboru ter je zadnja leta zavzemal mesto prvega občinskega svetovaleca in se je ves čas pridno udeleževal pri delu za napredek občine, dokler mu bolezen ni zabranila nadaljnjega dela.

Iz Slovenskih goric. Najprej so prihajali posamič ali pa po dva, trije, otovorjeni s težkimi balami štof, kamgarnov, ševijotov in ne vem še s kakšnim blagom, za moške in

ženske. Na vsakem sejmu si jih mogel videti, kako so metali ljudem blago za cele »ancuge« kar v lice; češ, norc, ali ne vidiš, da je napol za šenk, in delali so sijajne kšefte. In letos lazijo čez vse grabe in vrhe in nobena kočja ni več varna pred njimi. Tam sem od nekoč iz one kulturno in gospodarsko zanemarjene dežele prihajajo dan na dan z vsem mogočim. Zavohali so ti razni podjetni pa delomržni mladi in starci, da je prišlo med nas nekaj jabolčnih jurčkov; in zdaj si kar kljuko ponujajo vsi mogoči krošnjariji, bogve odkod, pa ti ponujajo blago bogve kakšnega izvora in dvomljive kakovosti: štofe za suknje ali cele obleke, drugi zimске copate, tretji pa se priplazi pri stranskih vratih kar v kuhinjo z emajliranimi piskri in ponvami, češ: »gospa, gospodična«, če pa ne gre zlepa, pa kar na debelo: »Bog te je stvorio« in čedalje bolj surovo in nadležno. Na cesti te na vsak korak srečujejo in nadlegujejo krošnjariji z žnoricami, noži, škarjami, britvami, orgljicami in sto in sto drugimi drobnarijami. Takšno je nekako zadnje tri mesece po jabolčnih krajih v Slovenskih goricah. No, da se vidi, kako sijajno uspeva kšeft, se jih kar po osem teh krošnjarijev, natovorjenih s težkimi balami, privozi s prav čednim luksu avtom, potem pa peški v hrbe in grabe, od kočje do kočje. Pa je eden le prenaglo izmaknil nekemu jabolčnemu magnatu tri jurčke izpod palca, pustil svojo balo na mizi in z jurčki odkuril. Ker pa se je čutil kupec pri tej nagli kupčiji prikrajšanega, so za celo zadevo zvedeli orožniki. In čez par dni, ko so krošnjariji hoteli s polnimi mošnjami in neprodanimi balami na čednem avtomobilu zapustiti naše vrhe in grabe, polja in travnike, je prisedel na avto tudi oborožen orožnik, ki je šoferju naročeval, kod in kam, da vseh osem spravita srečno v preiskovalni zapor tam nekje v mestu Ptuj. Dokumente baje nameravajo gospodje v Ptuj tem krošnjarijem natančneje pregledati. Dobro bi bilo tudi zvedeti, odkod prinašajo blago.

Sv. Barbara v Slov. gor. V smislu ministrske naredbe se izplača Julijani Serdinšek nagrada v znesku 400 dinarjev, ker je v lastni smrti nevarnosti dne 8. marca t. l. rešila iz narasle Drave učenko Marijo Rodošek iz St. Petra pri Mariboru. Enaka nagrada se izplača tudi Ani Serdinšek, ki je končno obe zgoraj omenjeni osebi potegnila na breg. Požrtvovalnima in junaškima ženama toplo čestitamo!

Sv. Barbara pri Mariboru. V sredo dne 19 t. m. zjutraj je zapel pri nas farni zvon, oznanjujoč faranom, da je mirno v Gospodu za-

spal njegov boter Janez Krajnc, po domače Kolarjev Anzek, posestnik v Zgornji Koreni. Nad eno leto ga je mučila vodenika; 72 let star, je voljno prenašal hudo bolezen, bil je večkrat spreviden s sv. zakramenti. Bil je 25 let cerkveni ključar pri farni cerkvi ter je z veseljem opravljal to službo, bil je tudi več let občinski svetovalec in odbornik. Vsa leta, kar je gospodaril na svojem posestvu, je bil vedno naročnik »Slovenskega Gospodarja« in drugih krščanskih listov. Skazal se je kot večkratni dobrotnik naši farni cerkvi; prav posebno ko smo si naročili nove zvonove, je bil prvi, ki je daroval veliko syoto ter tudi bil boter zvonu. Gostoljubnost je zmiraj izkazoval revežem ter bil oče ubogih, vsak siromak je bil pogoščen, kateri je prišel k njegovi hiši; to se je tudi pokazalo pri pogrebu, ko so ga tudi reveži spremljali k zadnjemu počitku. Rad je zahajal v domačo farno cerkev, bil je vseskozi veren krščanski mož, kakor jih je žal vedno manj med nami. Kako je bil pri ljudstvu priljubljen, je pokazal v petek njegov pogreb, ko so ga na zadnji poti spremljali poleg sorodnikov, njegovi prijatelji in znanci in dva gospoda duhovnika. Domači pevci so zapeli žalostinke na domu in na pokopališču. Domači gospod župnik je pri odprtem grobu spregovoril še njemu v slovo in zahvalo za njegova dobra dela. Bog mu daj večni mir!

Sv. Boženk v Slov. gor. Zaslutili smo preteklo sredo, da se plazi po Trnovcih blede smrt in nismo se zmotili. Še isti dan zvečer v polmraku je najprej samo veliki, potem pa še zraven manjša dva, so vsi trije naši železni razglasili po župniji žalostno novice, da je umrl možki. Tam poleti se nam je zdelo, da bo Kúharov Juž le še ostal, pa zdravniška veda ni mogla drugega, ko možu samo za par mesecev življenje podaljšati. Sicer je Jožef Vršič, po domače Kúhar, že doživel 73. leto, pa, ker prej nikoli ni bolehal, smo mu še obetali kakšnih 10. ker je pri nas splošna starostna meja pri 80 in čez, pa je žalibog podlegel svoji tri četrt leta dolgi bolezni. Ker ni bil sibičen človek, je rajnega Juža vse rado imelo, in cela župnija žaluje za vrlim cerkvenim ključarjem!

Sv. Boženk v Slov. gor. Kar tri neveste naenkrat. Nedelkova Tunika gre v Gočovo za gospodinjko k Bolkanovim; Potrč Katika v Sovjaku pa bo dobila za pomoč Janeza Štebiha iz Dragoviča; Pukšičeva (Kolarova) Mica iz Črmlenšaka pa bo odšla v Levajnce k Pihlerjevim. Ker so bile vse tri zelo spoštovana dekleta, smemo upati, da bodo tudi

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge podučne verske članke, razen tega pa resničen dogodilaj iz misijonov »Mladostni navihane« — postane redovnik — in mične zgodbe za deca.

Stane mesečno samo 2 Din, cetoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov: Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškova trg 20.

Če se hočete pripraviti na pot na oni svet, je dobro, če pa ne, je to vaša stvar, smrtna kazen se kljub temu izvrši. Imate še dovolj časa za to. Zdaj pa z Bogom! Naj vam bo odpuščeno, ker ste me varali, ko sem vas smatral za zvestega služabnika cesarja, pa ste bili veleizdajalec. Bog naj vas milo sodi!»

Gospod Lilienberg se je hotel odstraniti, nesrečni grof pa ga je zadržal.

»Torej ni rešitve, niti usmiljenja.« vzklikne, »ali nisem dosti dolgo trpel na Schlossbergu v ozki celici? Ali nima cesar nobene milosti za ske-sanega, ponižanega in tudi kaznovanega podanika?«

Tako je tožil nesrečnež.

Lilienberg mu je mirno odvrnil:

»Nikdar si ne bi bil mislil, da se homo vi, grof Tatenbah, častivredni mestni sodnik in jaz sestali v tej sobici na rotovžu ter da bom jaz imel težko dolžnost, sporočiti vam smrtno obsodbo. Ker pa se nič na svetu ne zgodi, česar Bog noče ali ne pripusti, vdajte se v božjo voljo. Zatorej bodite pogumni kot mož in kristjan, ki ve, kaj in kako je umreti.«

»Da,« poseže vmes Peter Volk, »če ste, gospod grof, ravnali v življenju včasih nemožato, na-

stopite sedaj v smrti možato in ponosno. Pokažite, da ste kristjan, ki mirno gleda usodi v oči, ker ve, da se ne da nič spremeniti.«

Tudi duhovnik mu je prigovarjal v tem smislu.

Nato se dvigne grof Tatenbah ter reče mirno:

»Če torej moram umreti, naj bo. Prej se hočem spraviti z Bogom.«

»In Bog vas bo milostno sprejel,« reče Abele, »glejte, tudi vaš strogi, a pravični vladar hoče milostno z vami ravnati ter bo dal opraviti za mir vaše duše 2000 svetih maš.«

Tatenbah se je vdano in srčno zahvalil za to milost. Ko so navzoči videli, da se je nesrečnež potolažil, so zapustili tiho celico. Pri obsojencu je samo ostal duhovnik, ki mu je govoril besedo tolažbe, ga bodril k zaupanju v Boga ter ga spovedal.

Prišel je popoldan in z njim najbridkejša ura v življenju nesrečnega jetnika.

Odprla so se vrata, vstopil je jetničar Jurij Vamprecht, za njim Tatenbahov strežnik Tarrody, ki je vodil za roko dvanaistletnega grofovega sina Antona.

kot žene in gospodinje v srečo in zadovoljnost svojim izvoljencem.

Sv. Urban pri Ptujju. Pri nas smo imeli dva vesela dogodka. Dne 9. novembra je bila blagoslovljena kapela v čast Brezmadežne v Gornjem Velovlaku. Vrta družina Vrtičeva je postavila ta spomenik Mariji v čast in sebi v bodrilo in zveličanje. Dne 16. novembra pa smo blagoslovili kapelo v čast Brezmadežni pri cerkvenem ključarju Francu Belec v Podberšaku. Ta vnema naših krščanskih gospodarjev bo gotovo tudi našo mladino vnela za čast Marije in jo spodbudila, da bo številneje vstopala v Marijino družbo. Da bi se ta blagi namen dosegel, so gostje v Belečevi hiši darovali za Dijaško semenišče in bogoslovnico 250 Din.

Velika Nedelja. Pred kratkim so našega g. kaplana obiskali tatovi, in sicer pri belem dnevu. Odnegli so mu iz kaplanije dva talarja, eno uro budilko in eno posteljno pregrinjalo. Ura je bila za tatove usodna, ker jih je izdala. Ura je bila namreč navita na pol pet zjutraj, a se ni sprožila. Ob pol petih popoldan pa vozi ravno vlak od nas. Dve ženski, kateri sta ravno navedene reči ukradli, sta pa čakali na vlak. Imeli sta s seboj veliko culo. Slučaj je nanesel, da se je orožnik, kateri je bil že o tatvini obveščen, tudi mislil peljati z istim vlakom in je tudi čakal na vlak. Naenkrat zasliši, da v culi nekaj zvonl. Seveda, kdo bi se ustavljal orožnikovi radovednosti. Morali sta culo odvezati in na svetlo so prišle vse ukradene reči! — Pravijo, da je šmarnica škodljiva, kar bo najbrž tudi res. Pri nas pa še vse drugo pijemo. Ni še dolgo od tega, kar je eden izpil kupico esenca, pa ga ni vzelo. Na Martinovo pa je eden v Ormožu lizol pil, pa ga tudi ni vzelo, ker mu je zdravnik hitro izpral želodec. Pa naj še kdo pravi, da nimamo dobrih želodcev!

Središče ob Dravi. Trikrat so peli pretečeni teden zvonovi smrtno pesem, trije grobovi so zopet zagrnili svoje žrtve. Komaj smo prišli od groba Ivana Bratuša, je začela umirati 80letna Marija Novak. Posebno sočutje je pa vzbudila tragična smrt dobrega delavca-tesarja Ignaca Kovačič iz Godeninec. Ponesrečil se je, ko je hotel nakrmiti konje, padel po stopnicah in kmalu izdihnil. Pokojnega je imelo rado vse radi tihoga in mirnega značaja. Vsem naj svetl večna luč! — Mohorjani odnesite si čimprej letošnje knjige iz župnišča in mislite, kje boste prihranili dva kovača, da jih zopet naročite. Od 120 naročnikov smo poskočili v zadnjih dveh letih nad 200, zdaj pa kljub krizi ne smemo nazaj, kvečjemu naprejš!

Obrež pri Središču. V soboto dne 15. t. m. je po kratki težki bolezni umrl veleposestnik gospod Janez Bratuša v 46. letu svoje starosti. Pokojnik je bil odločno katoliškega prepričanja, ki tudi v najtežjih trenutkih ni klonil, ter kot tak bil član vseh tukajšnjih katoliških organizacij. V času, ko se je po deželi začelo opredeljenje po političnih strankah in so se začele ustanovljati katoliške organizacije, je pokojni bil med prvimi, kamor so se naši organizatorji zatekali po moralno in gmotno pomoč, katero so tudi vsikdar v izdatni meri dobili. Naj mu sveti večna luč, preostalim pa naše sožalje!

Oljme pri Podčetrniku. Letošnja letina in letina leta 1929 sta bili za tukajšnji okraj obri, ker nas je Bog obvaroval toče in drugih večjih nezdod. Veselje je bilo opazovati naše vinske gorice ob času trgatve. Pa tudi žalostnih novic nam ne manjka kot nikjer. Grda in graje vredna navada ponočnega kožuhanja, s katerega marsikateri fant odnese domov brazgotine od nožev in palic, dekleta pa druge, še težje posledice. Dobro bi tudi bilo, da bi se nekatera dekleta opozorila na to, kakšna noša in kakšno obnašanje pristoja pošteniim kmetским dekletom.

Završ. V sedanjem času, ko se proslavljajo že razne desetletnice, je tembolj pomenljiva

500letnica obstoja, ki jo obhaja završka župnija to leto. Zelo pestra je njena zgodovina v tako dolgem času; kajti župnijska cerkev se omenja že leta 1430. V spomin na zanimivo preteklost, na trud, žrtve in verno udanost prednikov, ki so v na skrajnem vzhodu vinorodnih Haloz ležeči župniji pozidali tri znamenite podružnice, se bo vršila od 5. do 8. decembra t. l. pod vodstvom č. g. p. Ladislava, kapucina iz Ptujja, tridnevnic, ki naj vneme sedanje župljane k novi gorečnosti in požrtvovalnosti!

Cirkovce pri Pragerskem. V nedeljo dne 9. t. m. je dobilo naše vrlo Gasilno društvo novo motorno brigadno, to bi morali videti, kako je bilo vse veselo in navdušeno. Okrog 9. ure smo se odpeljali proti Pragerskem, kjer smo okrog 11. ure prejeli toliko zaželjeno, težko in z veliko požrtvovalnostjo pridobljeno motorčko, kojoj so dekleta ozaljšala z vencem in cvetjem. Po sprejemu se je razvil sprevod proti domači vasi, ki je šel skozi vasi Strazgoinci, Školje, Pongerce in Gornje ter Spodnje Jablane v Cirkovce. V domači vasi, kjer je že pričakovalo mnogo občinstva in mnogoštevilno zastopano Gasilno društvo Majšperg, se je vršila prva poskusna vaja, ki se je dobro obnesla. Temu je sledila veselica. O priliki blagoslovitve, ki bo spomladi, pridite v obilnem številu v lepe Cirkovce, da bo vsakdo ne samo videl naše vrle gasilce, ampak jim tudi odkupil par tombojskih kart, da bodo lažje plačali zares lepo motorno brigadno!

Šmiklavž pri Slovenjgradu. Tukajšnji dekliški Marijini družbi je pokosila neizprosna smrt že drugo članico, umrla je namreč po dolgotrajni bolezni dne 6. t. m. Berta Globočnik, kmečka hči, po domače Pajenkova v Šmiklavžu v cvetju mladosti še ne dovršenih 20 let. Pokojna Berta je bila vzorna članica Marijine družbe, natančno je spolnovala vse družbine obveznosti, posebno se je odlikovala po odkritosrčni pobožnosti. Dolgotrajno bolezen je prenašala z veliko potrpežljivostjo. Pogreb, ki se je vršil dne 9. novembra, je bil zelo veličasten, udeležila se ga je Marijina družba z zastavo in velika množica ljudstva. V ganljivih besedah sta se pred odhodom od doma od rajne članice poslovili prednica Marijine družbe Trbulovec Lojzka in članica Pušenikova Mima, v imenu sorodnikov pa je govoril poslovljni govor ugledni posestnik Vivod iz Šmartina pri Slovenjgradu. Ob grobu je govoril še domači gospod župnik, ki je opisal pokojno Berto kot vzor Marijinega otroka in pozval članice Marijine družbe, da naj se tudi one oklepajo družbe z vso vnemo, iz ljubezni do Matere božje in do svojih neumrjajočih duš. Z družbenimi članicami pomnoženi cerkveni pevski zbor je zapel ganljivo žalostinko. Ugledni Pajenkovi družini, ki je že tri odrasle otroke zgubila, izrekamo svoje iskreno sožalje!

Šmartno ob Paki. Dva požara. Dne 10. novembra, to je v pondeljek zjutraj ob dveh je začelo goret gospodarsko poslopje Franca Strahovnika, posestnika v Velkem vrhu. Gospodar se je udeležil vinske trgatve pevskega društva iz Šmartnega pri g. Martinu Letonji in tudi njegova žena je bila še pozno zvečer na obisku pri znanih. Kljub pozni uri, ob kateri so šli k počitku, še niso prav ničesar opazili, ob dveh zjutraj pa nenadoma izbruhne ogenj iz gospodarskega poslopja. Začela je goret pripravljena stelja. Živino so rešili, zgorela je vsa krma, vsi gospodarski stroji in mnogo zrnja. Zavarovalnina je majhna. Še ni preteklo dve uri, kar je začelo tu goret, že je izbruhnil nov požar pri tovarniškem delavcu in najemniku Urlepu. Vnela se je drvarnica in zgorela so mu skoraj vsa drva in nekaj malega krme. Čuda, da se nista vneli obe majhni hišici, ki stojita tik zraven. Osumljen je bil obeh požarov nekdo, ki ga je oblast takoj zaprla, da preišče, jeli kriv ali ne.

Braslovče. Savinjska dolina preživlja zadnja leta težko krizo, ki se pozna pri nas veliko bolj ko drugod. Hmelj, sliki naš dohodek, ne pokriva niti pridelovalnih stroškov več. — Kljub tej težki krizi pa le imamo še za luksus. Se že dobi še kje kak dinar. Kaj pa še modna norost, ki mnoge še vedno ni spametovala? — Nekaj drugega pa je, kar pametne ljudi navdaja s skrbjo. Za vse neumnosti, za vse potujoče kinematografe, ki predstavljajo, al lahko mislimo kaj, za lomilce železnih travrz in podobno, je vedno še denar, za pametne stvari, za predavanja, in naj bodo tudi pojasnjavana s skloptičnimi slikami, za pametne igre, ki nudijo pouk in zabavo, za to, pravijo le premnogi, ni denarja. Je kriza. Ali ni to žalostno? Ljudje, pojdite vendar rajši tja, kjer vam s predavanji in skloptičnimi slikami toliko dobrega in koristnega nudijo. Bo bolje za nas same, še bolj in v prvi vrsti pa za vaše otroke!

Gotovlje. V Gotovljah je na srčni kapl umrl nečak gospoda župnika Vladimir Liška, znan pod imenom Ladi. Naj v miru počiva!

Tremerje. Društveno življenje v naši vasi že obstoja pet let. Tekom tega leta smo ustanovili Prosvetno društvo. To društvo je osnovano na kmečanski podlagi. Njega namen je: gojiti in pospeševati versko, narodno, gospodarsko in strokovno izobrazbo; navajati mladino k treznosti in varčnosti; nuditi pošteno in zdravo zabavo. K društvu so pristopili člani in članice iz sledečih vasi: Tremerje, Košnica, Polule in iz Psarja. Vsak mesec priredi društvo predavanje o higijeni in drugih predmetih. — Na prav žalosten način je končal svoje življenje neki neznanec. Obesil se je v gozdu. Omenjeni je star okrog 50 let, srednje postave, oblečen v lepo kmečko obleko. Našel ga je neki fant, ko je šel gobe nabirat.

Gornja Ponikva. Dolgo že nismo iz našega kraja ničesar poročali v svet. Naj v prvi naglici poročam to, kar se v naglici daleč vidi in sliši. Vidimo lahko, da so deželni pridelki spravljani, ker nam je ljubi Bog dal ugodno vreme; smo tudi več ali manj preskrbljeni z gospodarskimi potrebščinami za zimo. Slišimo v naši cerkvi ojačeno petje in orgljanje, kar se je zgodilo s prihodom novega gospoda nadučitelja Križmana, ki je obnovil in spopolnil sporazumno z našim že nad 20 let pri nas službujočim organistom gospodom Franc Pačnikom cerkveni in Stomškov prosvetni pevski zbor. To krasno reorganizacijo iskreno pozdravljamo vsi župljani in kličemo obema gospodom: Vztrajajta med nami! — Slišali smo med letom večkrat plakati naše zvonove. Na Vseh svetih smo obiskali stare in sveže gomile, obdane s cvetjem, in tudi vojaški spomenik in z molitvijo in s petjem se spomnili dragih rajnih. Obhajal se je dne 13. t. m. 25-letni srebrni poročni jubilej gospoda Jožefa Fennesa, rojenega v Budimpešti na Ogrskem, sedaj zaposlenega pivovarniškega poslovodje na Dunaju, z njegovo ženo Marijo, roj. Semecnik iz ugledne Mežnarjeve rodbine na G. Ponikvi. Omeniti je vredno, da sta starša jubilarinje krepka in zdrava in je upati, da stopita meseca januarja 1931 kot biserna poročenca pred oltar. Daj Bog njima to dočakati!

Ponikva ob južni žel. Martinovo nedeljo smo obhajali, kakor se za Ponkovičane spodobi: v cerkvi slovesno s petjem, drugod pa veselo, a brez razsajanja ali pretepev. Tako je prav! — Na gostiji Pepelnak-Vrečko dne 17. t. m. se je nabralo na pobudo g. Urlepa iz St. Jurija 130 Din za novo bogostovje v Mariboru. Živel posnemovalci! — V Ljubljani je bil operiran gospod Makso Drobnak, tuk sedlar. Želimo mu skorajšnjega okrevanja! — V bolnici v Celju je umrla dne 13. t. m. pridna in vzorna učenka tukajšnja šole Matilda Smodej v cvetju svoje mladosti, stara komaj 12 let. Na dan šolarske sv. maše za pokojno so okrasile njene součenke s cvetličami klop, v kateri je pokojna sedela. Zares,

bila je lepa duhteča cvetlica, ki pa je predčasno ovenela. Toda njena čista duša se že veselila med angelci v nebesih. Počivaj sladko, draga Tilika! — Mohorjeve knjige so sedaj prispale. Pankovljani, sezite po njih, pa darujte tudi vsaj 1 dinarček za rojake v tujini ter si naročite knjige že za prihodnje leto, da nas bo še več!

Smarje pri Jelšah. Imamo mnogo vasi ter štejejo veliko ljudi in zato se pač vsak čas kaj novega dogodi. Prav bi bilo, ko bi tudi tukaj za poročanje novic sposobni in poklicani posnemali rodoljube od drugod in pridno beležili o našem prosvetnem gibanju, gospodarskih težavah ter veseljih in žalostnih dogodkih. — Gostij smo obhajali to jesen veliko več kakor v predpustu, pa še kakšnih, n. pr. na Belem pri Beštevčevih in v Šerovem v Vrešakovi hiši! — Pa tudi mrtvaški zvonovi so se nam večkrat zglasili in peli v žalostno slovo. Komaj smo se oddahnili od udarca, ki nas je zadel s smrtjo okoliškega župana Golčmana, že nas je zopet pretresla žalostna vest, da je bleda žena potrkala na vrata našega sosedu in cerkvenega ključarja Antona Grobelšeka ter mu pobrala pridno gospodinjstvo in vzorno mater osmerih otrok. V četrtek dne 20. novembra smo izročili telesne ostanke rajne Franciške materi zemlji. Veličastni pogreb je pričal o njeni priljubljenosti in o odkritosrčnem sočustvovanju z osirotelo družino in z dobrimi zeti Stoklas in Rupnik. Naj v miru počiva vria mati!

Sv. Križ pri Regaški Slatini. Človek žrtev požara. Dne 16. novembra, v prvem mraku zvečer, je izbruhnil požar na gospodarskem poslopju pri posestniku in gostilničarju Antonu Debelak na Topolah. Pri reševanju raznih gospodarskih stvari iz požara je postal žrtev požara tudi sam omenjeni posestnik. Vino, ki ga je imel v kleči, in nekaj drugih reši, so še pravočasno rešili. Nato se je spomnil gospodar, da se nahajajo še nekje v plamenih gosi. Sročil je po gosi in v tem hipu so ga že požrli plameni. Star je bil 43 let, zapušta še mlado vdovo in več nepreskrbljenih otrok. Glas o tej grozni nesreči je pretresel vso okolico. Naj mu sveti večna luč!

Sv. Jernej nad Laškim. Preteklo sredo dne 19. t. m. je praznovala v Mariboru sirom naše župnije znana in pri nas vseh priljubljena gospa Šeligova v krogu svojih najbližjih svoj 80. rojstni dan. Gospa jubilančka, še vedno čila in zdrava, prihaja vsako leto redno za nekaj časa med nas, kar je vsekakor izraz njene velike ljubezni do našega kraja in do naših ljudi. Gospej jubilančki se pridružimo tudi mi z iskrenimi čestitkami in iz srca želimo, da nam jo Bog ohrani še mnogo let in da nas kmalu zopet počasti s svojim prihodom med nas. Z velikim veseljem bomo sprejeli ljubljeno gospo, sedaj kot jubilančko, v visoki starosti 80 let in ji iz srca vzklikali: Še na mnoga leta!

Videm-Krško ob Savi. Umrli je dne 13. t. m. v Stari vasi gospod Franc Radej, bivši dolgoletni posestnik, gostilničar, občinski odbornik, cenilni mož okrajne sodnije Brežice, sadni trgovec, cerkveni ključar itd. Kako priljubljen in spoštovan je bil, je pokazal njegov pogreb dne 15. t. m., katerega se je udeležilo od blizu in daleč veliko njegovih sorodnikov, znancev in prijateljev, ko so ga spremljali k večnemu počitku. Naj v miru počiva!

Piščca. Veselje in žalost. V nedeljo dne 16. novembra je bil v naši župnijski cerkvi poročen Martin Lepšina, posestnik in gostilničar v Globokem, z Nežko Gregorčičovo, veleposestniško hčerko na Malem vrhu, ter Hena Jožef, večletni bivši odbornik Prosvetnega društva in načelnik Galsnega društva, z Ano Vrstovšekovo, sestro g. Jožefa Vrstovškega, trgovca v Brežicah. Novoporočencem iskrene čestitke in obilo sreče! — V spomin na Martinovo nedeljo so veseli svatje v prelepo okinčani Gregorčičevi hiši zbrali za novo bogoslovnico v Mariboru 70 Din. — Veseli nas, da je Gregorčičeva hiša ob tej slovesni pri-

Krajevne Kmetijske zveze opozarjamo

da hitro na novo naročijo koledarje Kmetijske zveze za leto 1931, ako so prvič poslani koledarje že razpečali. — Kmetijska zveza v Mariboru, Aleksandrova cesta 6.

liki po tolikih letih zopet zbrala odlične občane globoške občine, prijatelje iz mladostnih, predvojnih let. Naj živi staro prijateljstvo! — Tužno so peli zvonovi sv. Mihaela, ko se je dne 9. novembra poslovil za vedno iz svoje družine najboljši sosed pišečke cerkve Mihael Plevnik. Še le 59 let star je moral zapustiti svojo ženo s šestimi nepreskrbljenimi otroki. Pri Bogu je iskal, večkrat previden s sv. zakramenti, rajni Miha tolažbo v svoji jako mučni bolezni, pri Bogu jo bo našla tudi njegova hudo prizadeta družina!

Konjice. (Važno za Pohorce.) Zadnja občinska seja v Konjicah je pokazala, da ima vendar večina zastopnikov te občine smisel za gospodarske potrebe in gospodarsko povzdigo kraja. Kot druga točka dnevnega reda je bilo že tretjič tudi glasovanje za prevzem jamstva od strani občine za okrajno hranilnico. Dočim se je dvakrat posrečilo, da je večina glasovala proti, je tretjič na poziv g. srezkega poglavarja, ki budno čuva in pospešuje gospodarski razvoj okraja, prišla ta točka na dnevni red in je velika večina očividno proti pričakovanju gospoda župana glasovala za to, da tržka občina, kakor so to storile že davno vse druge v okraju, tudi prevzame jamstvo. Pri tej priliki je padla od strani gospoda župana opazka: »Mi bomo jamčili, Pohorci pa bodo komandirali.« Primeren odgovor na to opazko je sledil takoj, vendar pa je stvar res vredna, da da si jo tudi mi Pohorci zapomnimo, pa tudi vsi drugi, katere se je mislilo s tem zadeti. Mislimo, da ni treba poudariti, da mi Pohorci nismo samo za to tukaj, da svoj težko prisluženi denar nosimo v Konjice. Ponosni smo, da smo Pohorci, način pa, kako se je o nas govorilo, odklanjamo in se bodemo v bodoče temu primerno ravnali. Mi smo mnenja, da mora biti gospodarsko vprašanje tudi občini Konjice trg važnejše, kakor pa ozirni pred osebnostmi, katere tako in tako ne zamudijo nobene prilike, postaviti se pred druge. Merodajne činitelje pa prosimo, da se o nas Pohorci tako ne govori, ampak da se nas upošteva kakor vse druge polnoveljavne državljanke.

Gornja Radgona. V nedeljo dne 23. t. m. se je vršila slovesna blagoslovitev novega zvona v občini Police, kateri tehta 92 kg in ima vltito ime očeta ubogih A. Strakl, ki je baje največ prispeval za zvon. — S 1. decembrom t. l. se preseli tukajšnja ekspozitura Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Mursko Soboto. S to odredbo so najbolj prizadeti tuk. trgovci in obrtniki, katerim bo velika oddaljenost in slaba železniška zveza do Murske Sobote ovirala medsebojne slike. — Z novim letom se ukine tudi okrajni cestni odbor v Gornji Radgoni ter se združi z Ljutomerskim. Vse se centralizira. — Letos je bila v našem okraju izredno dobra sadna letina. Samo na železniški postaji v Gornji Radgoni so nekaj nad 75 vagonov jabolk naložili.

Fram. Pri nas je umrla Marija Križan, rojena Lašič, soproga kolarja, po dolgi mučni bolezni, spravidana s sv. zakramenti za umirajoče. Preostali se toplo zahvaljujemo vsem cenjenim darovalcem cvetja in vencev in tudi vsem onim, kateri so nam drago pokojnico spremili k zadnjemu počitku.

Celje. Hmeljarska podružnica Celje ima v nedeljo dne 30. t. m. ob 8. uri zjutraj v prostorih občinskega urada Celje okoliča svoj

občni zbor. Na dnevnem redu je volitev odbora in delegatov za leto 1931, razne slučajnosti in zanimivo predavanje o izgledih našega hmeljarstva v bližnji bodočnosti. Hmeljarji, pridite polnoštevilno!

Ljutomer. Ob priliki občenega zbora Vinarške zadruge v Ljutomeru, ki se vrši v nedeljo dne 30. t. m. po rani službi božji v Okrajni posojilnici, bo predaval o jesenskih vinogradnih delih in o ravnanju z vinom itd. dobro znani strokovnjak in vodja banske vino-rejske šole v Kapeli pri Radencih gospod Joško Glaser. Zadržniki vinogradniki, pridite v obilnem številu!

Dortmund v Nemčiji. Naše slovensko društvo sv. Barbare še obstoja, dasiravno je nekaterim trn v peti. To je največja zasluga našega preč. gospoda kaplana Wilhelma Fischerja, ki se je z največjo vnemo naučil slovenskega jezika. Dasiravno trden Nemec, nas spodbuja v maternem jeziku k verskemu ter narodnemu življenju. — Imeli smo prelečene tri tedne sv. misijon z ogromno udeležbo, tako da so bile vse cerkve, katerih je v Dortmundu 29 katoliških, premajhne. Lep zgled smo imeli in se tudi mnogi udeležili, ali ne vsi; nekateri se smatrajo za bolj učene in hočejo s svojo brezvernostjo imponirati, kar pa ne bo imelo uspeha. Sporočiti tudi moramo, da se tukaj v bližini nahaja nek gospod, ki se tudi odlikuje z mržnjo do vere in cerkve. Prišlo nam je v roke pismo, v katerem ta mož takole piše: »Kar mi pa glede brezposelnih pišete, Vam sporočam, da je samo naročeno, naj one popišejo, ki so v društvu. Drugi meni niso mar, to mora vsak sam vedeti, koliko je vreden. Mene so pa že tako dosti preganjali posebno ta sveti ljudje, da se nimam veselja brigati za take, ki niso pomagali zraven, da bi se kaj doseglo za rojake v Nemčiji.« Torej za tiste, kakor on pravi, svete, se on ne briga, mogoče pa, da tudi brez njega kaj dosežemo. Tako je menda pozabil, da smo vsi Jugoslovani in imamo vsi enako pravico pred Bogom in pred kraljem. Torej tu se vidi, da o ljubezni do bližnjega on nima pojma. Srčni pozdrav vsem rojakom v mili domovini iz Evinga.

MEDŽIMURJE.

Štrigova. Da se nudi pomoč narodu v pokrajinah Srem, Slavonija in deloma tudi v Podravini, je dala Zadruga zveza v Zagrebu odlok, da se izpolnijo veliki prazni kompleks redovitne zemlje teh pokrajin z ljudmi iz prenapoljenih zagorskih in po možnosti tudi iz medžimurskih krajev. Ker je Medžimurje najboljjudenejša pokrajina naše države in vladajo ponekod silno slabe razmere, bo, ako se ta nuredba izvede, našim kmetom v veliko olajšavo, ker bodo dobili njih članu delo in zaslužek v teh krajih. Vprašani pa se boste gotovo, kako to, da so izpraznjeni ravno ti kraji, ki tvorijo žitnico Jugoslavije? Uveden je v teh krajih takolimenovani »sistem enega otroka« in narod izumira kakor starec izčrpan radi svoje starosti. Posledice so grozne. Težke so naše vzgojne prilike, kajti število hrvaških duhovnikov čim dalje hujše pada. Mladina, zavedaj se tega in dvigni se!

Čekovec. Že dolgo pričakovana napeljava falkskega električnega toka v našem mestu se bo vendar izvršila. Postavilo se se že sče do nekdanje madžarsko-avstrijske meje, tako da upamo, da bomo o Božiču svetili že z električnim tokom. — Ustanovitev francoskega krožka v našem mestu je sprejelo občinstvo kakor tudi dijaštvo z velikimi simpatijami. Kajti s tem nam bo dana možnost učenja jezika naroda, ki je velik prijatelj naše države. Krožek je podružnica varaždinskega krožka. — Že dolgo se je čutila potreba kapele na učiteljšču. To nalogo je spretno dovršil dr. Gotthard Goričanec. Njegova zasluga je tudi, da je podaril gospod Vajda, trgovec s perutnino in divjačino, kapeli prakrasen kip Matere božje. Umetnina je sklesana iz hrastovine in je delo neke nemške tverdka.